

by dla tych jednostek zgodnie z przepisami krajowymi obowiązywał krótszy termin przedawnienia na żądanie od państwa członkowskiego zwrotu opłat niezgodnych z prawem wspólnotowym, podczas gdy wobec innego pośrednika prywatnego obowiązuje dłuższy termin na żądanie zwrotu tych samych opłat, wobec czego może on znajdować się w sytuacji, w której wierzytelność wobec niego nie jest przedawniona, ale wierzytelność wobec państwa członkowskiego tak, oraz pośrednik ten może zostać pozwany przez inne podmioty gospodarcze i ewentualnie musi wnieść przeciwko państwu członkowskiemu skargę z tytułu gwarancji, niemniej nie może żądać od państwa członkowskiego zwrotu opłat, które sam uiszczył mu bezpośrednio?

- 3) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie mogło powoływać się na krajowe terminy przedawnienia, które są dlań szczególnie korzystne w świetle krajowego prawa powszechnego, dla obrony w postępowaniu wszczętym przeciwko niemu przez jednostkę w celu zapewnienia ochrony praw, które jednostka ta czerpie z traktatu WE, w przypadku takim jak opisany przez sąd krajowy, w którym te szczególnie korzystne krajowe terminy przedawnienia uniemożliwiają żądanie zwrotu opłat uiszczonych na rzecz państwa członkowskiego z tytułu mieszanego systemu pomocy i opłat, który okazał się nie tylko w części bezprawny, lecz również w części niezgodny z prawem wspólnotowym, w sytuacji gdy Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził niezgodność z prawem wspólnotowym dopiero po wygaśnięciu tych szczególnie korzystnych krajowych terminów przedawnienia, chociaż niezgodność z prawem istniała już przedtem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'Instance de Dax (Francja) w dniu 22 lutego 2010 r. w sprawach: — AG2R Prévoyance przeciwko Bourdil SARL — AG2R Prévoyance przeciwko Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance przeciwko Baba-Pom SARL

(Sprawa C-97/10)

(Sprawa C-98/10)

(Sprawa C-99/10)

(2010/C 113/45)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d'Instance de Dax

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: AG2R Prévoyance

Strona pozwana: Bourdil SARL, Société boucalaise de boulangerie SARL, Baba-Pom SARL

Pytanie prejudycjalne

Czy rozszerzony układ zbiorowy, przyznający wyłączne prawo zarządzania jednym systemem uzupełniającego zwrotu wydatków zdrowotnych (w niniejszej sprawie — zakładowi AG2R Prévoyance) narusza postanowienie art. 82 WE w wypadku, gdy nie przewiduje, a wręcz wyraźnie wyklucza wszelką możliwość wyłączenia spod wskazanego systemu (z zastrzeżeniem, że wspólnotowe reguły konkurencji nie stoją na przeszkodzie wykonywaniu zadań, które zostały powierzone wyznaczonemu w ten sposób zakładowi AG2R Prévoyance)?

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-100/10)

(2010/C 113/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającej dyrektywę Rady 84/253/EWG⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych środkach Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 53 tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na wdrożenie dyrektywy 2006/43/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 28 czerwca 2008 r. Tymczasem w dniu wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie podjęła jeszcze wszelkich środków niezbędnych do wdrożenia tej dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 157, s. 87.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Focşani (Rumunia) w dniu 24 lutego 2010 r. — Frăsina Bejan przeciwko Tudorel Muşat

(Sprawa C-102/10)

(2010/C 113/47)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Judecătoria Focşani

Strony

Strona skarżąca: Frăsina Bejan

Strona pozwana: Tudorel Muşat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 40bis ustawy nr 136/1995 (¹) i art. 1–6, w szczególności art. 3 i 6 dekretu 3111/2004 Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (²) [komisji nadzoru ubezpieczeń] w związku z art. 10 ust. 3 ustawy nr 136/1995, są niezgodne z art. 169 TFUE (poprzednio art. 153 WE)?;
- 2) W przypadku gdy prawo krajowe państwa członkowskiego przewiduje, że poszkodowana osoba nie ma prawa do odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych w sytuacjach w których: szkoda została spowodowana w sposób umyślny, szkoda nastąpiła przy okazji popełnienia czynów karanych jako przestępstwa umyślne na podstawie przepisów dotyczących ruchu na drogach publicznych, szkoda nastąpiła gdy sprawca przestępstwa umyślnego próbował uciec siłom porządkowym, osoba odpowiedzialna za szkodę prowadziła pojazd bez zgody ubezpieczonego, czy przepisy te nie są nadmiernie restrykcyjne dla realizacji założonego celu (ochrona socjalna lub obowiązek zagwarantowania, aby poszkodowana osoba nie została pozbawiona odszkodowania w wyniku zniszczenia jej własności) i czy nie wykraczają poza to co konieczne dla osiągnięcia tego celu?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy nałożone ograniczenie nie stawia poszkodowanej osoby w sytuacji dyskryminującej względem obywateli innych państw członkowskich UE, którzy nie otrzymują odszkodowania wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w art. 2 ust. 1 tiret pierwsze, drugie i trzecie dyrektywy Rady 84/5/EWG (³) z dnia 30 grudnia 1983 r. druga dyrektywa w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych?
- 4) Czy wykluczenie z ubezpieczonego ryzyka przewidziane w przepisach krajowych w takich sytuacjach stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług ustanowionych w art. 49 TFUE (poprzednio art. 43 CE) i 56 TFUE (poprzednio art. 49 CE) w związku z dyrektywą Rady 92/49/EWG (⁴) z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)?
- 5) Czy, w przypadku gdy prawo krajowe państwa członkowskiego UE przewiduje, że ofiara wypadku drogowego może żądać od osoby odpowiedzialnej zwrotu kosztów naprawy, lub stosowanie do okoliczności, wymiany pojazdu a także zwrotu innych ewentualnych kosztów, fakt zwolnienia ubezpieczyciela z obowiązku wypłacenia odszkodowania osobie poszkodowanej w wyniku wypadku drogowego wkrótce (po nastąpieniu wypadku), podczas gdy następnie ze względu na sposób rozstrzygnięcia sporu i w szczególności ze względu na sposób określenia osoby odpowiedzialnej za szkody ubezpieczyciel może wnieść powództwo regresowe dla ułatwienia szybkiego i skutecznego rozpatrzenia skarg o odszkodowanie i uniknięcia na ile to możliwe kosztownego postępowania sądowego, które mogłoby uniemożliwić stronom dochodzenie ich praw, nawet w sytuacjach w których przepisy dyrektywy 2003/8/WE (⁵) oraz zalecenia R (81) 7 i (93) 1 znajdują zastosowanie, może być uznany za stanowiący nadużycie i sprzeczny z motywami ogółu dyrektyw dotyczących ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych?
- 6) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte, czy odpowiedź ta nie jest sprzeczna z motywem 21 dyrektywy 2005/14/WE (⁶) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych?
- 7) Czy wykluczenie przyznania skarżącej odszkodowania w niniejszym przypadku na podstawie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych nie powoduje, że znajduje się ona w sytuacji dyskryminującej w stosunku do innych osób, które otrzymałyby odszkodowanie także jeśli nie można ustalić osoby odpowiedzialnej lub osoba odpowiedzialna nie jest ubezpieczona, podczas gdy skarżąca zawarła umowę obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i umowę dobrowolnego ubezpieczenia na wysoką kwotę, a jej dobra mimo tego nie podlegają żadnej ochronie?